

Bratia a sestry,

v súčasnosti sa dosť často ozývajú hlasy proti nespravodlivosti na polícii, v súdnictve a na prokuratúre. Zdá sa, že očividné zločiny nie sú potrestané a naopak tým, ktorí sú poškodení, sa spravodlivosti nedostáva. Spravodlivosť musí byť základným pilierom každej riadne fungujúcej spoločnosti. Ľudia sú na spravodlivosť citliví. Už deti hovoria o tom, čo je spravodlivé a čo je nespravodlivé. Štvrté blahoslavenstvo hovorí o ľuďoch, ktorí lačnia a žíznia po spravodlivosti.

Ako sme si už mohli všimnúť, Ježišove blahoslavenstvá sa nachádzajú, v niečom rovnako v niečom inak, aj v Evanjeliu podľa Lukáša. V Lukášom podaní sú blahoslavení tí, ktorí sú hladní. Nie je tam žiadna bližšia špecifikácia. Na základe Matúšovej konkretizácie vieme povedať, že sa nejedná o akýkoľvek hlad. Neide o fyzický hlad, ale o hlad a smäd v prenesenom alebo obraznom význame slova. Tak je to použité aj v knihe proroka Jeremiáša. Je tam zaslúbenie: *Lebo občerstvím ustatú dušu a prahnúcu dušu uspokojím.* (31, 25) V jednom žalme sú tiež veriaci vyzývaní k oslave Boha, pretože *dušu smädnú ukojil a hladnú dušu dobrým nasýtil.* (107, 9) Môžeme hovoriť aj o tom, čo človeku chýba a po čom túži. Nie všetky ľudské túžby sú dobré. Môžeme byť hladní po moci, po peniazoch alebo aj po pomste. Túžiť po pomste nie je to isté ako túžiť po spravodlivosti. V súčasnosti sa nám pojem spravodlivosť nespája s vierou. Aj neveriaci človek môže byť spravodlivý.

V biblickej terminológii má výraz spravodlivý širší a hlbší význam. V Biblii sa píše, že spravodlivý je Boh. V 5. knihe Mojžišovej je napísané: *On je Skala, jeho dielo je dokonalé, všetky jeho cesty sú správne. Boh je verný, bez neprávosti, spravodlivý a priamy.* (32, 4) Žalmista uvádza: *Lebo spravodlivý je Hospodin, miluje spravodlivé skutky; úprimní uvidia Jeho tvár.* (11, 7) Sú to slová z 11. žalmu, v ktorom sa zároveň píše aj o spravodlivých ľuďoch. (11, 5) V Starom zákone je napísané, že Nóach bol muž spravodlivý. (6, 9) V Novom zákone je to napísané o Jozefovi a Simeonovi. (Mt 1, 19 a Lk 2, 25) Spravodlivý je akoby synonymum pre toho, kto dúfa v Hospodina. Protikladom je bezbožník.

Takéto rozdelenie mohlo viesť, a žiaľ aj viedlo, k pýche a povyšovaniu. Spravodlivý je v prvom rade Boh. Spravodlivý je potom ten človek, ktorého Boh k viere povolal. Nie je to naša zásluha je to dar Božej milosti. Keď sa v Biblii píše o spravodlivých ľuďoch, nerovná sa to nikdy bezhriechnosti. Spomeňme si na záver Nóachovho príbehu. Nie je to nič, čím by sa mohol chváliť alebo byť pre niekoho dobrým príkladom. Mýlili sa tí, ktorí zo spravodlivosti chceli urobiť svoju zásluhu pred Bohom. Ježiš povedal: *...nikdy nevojdate do nebeského kráľovstva, ak vaša*

spravodlivosť nebude oveľa väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov. (Mt 5, 20)

Pred Bohom je veriaci človek zároveň spravodlivý a zároveň nespravodlivý. Všetci ľudia sú hriešni. V 14. žalme je napísané: *Hospodin hľadá z nebies na ľudí, aby videl, či je aspoň niekto rozumný, kto hľadá Boha. Odpadli všetci, skazení sú napospol; niet nikoho, kto by robil dobre, niet ani jedného.* (2 – 3. v.) Apoštol Pavol sa tomu venuje viac v Liste Rimanom. Hneď v prvej kapitole píše o tom, že nie je možné hovoriť o spravodlivosti bez úprimnej dôvery v Boha. *Ved' ja sa nehanbím za evanjelium (Kristovo): lebo mocou Božou je ono na spasenie každému veriacemu, najprv Židovi, a aj Grékovi. Zjavuje sa v ňom zaiste spravodlivosť Božia z viery pre vieru, ako je napísané: Spravodlivý z viery bude žiť.* (1, 17) Boh nás ospravedlnil v Ježišovi Kristovi. (R 3, 23-26) Ľudia sú hriešni. Niet spravodlivého ani jedného. Boh je spravodlivý. Ježiš Kristus z Božej milosti ospravedľuje hriešnikov. Sme spravodliví len vďaka Kristovi, a preto sa nemáme čím chváliť.

Ľudská spravodlivosť je niekedy krutá. Ľudská spravodlivosť je niekedy omylná. Ľudská spravodlivosť je niekedy nespravodlivá. Božia spravodlivosť je neomylná. Je spojená s milosrdenstvom. Ak by nás mal Boh súdiť presne a striktnie podľa zákona, boli by sme všetci odsúdení a zavrnutí. Boh neprehliada naše hriechy. Božia milosť je vzácna. Boží zákon nie je prekrúcaný, ale naplnený. Ježiš Kristus prišiel, aby nás zachránil. V 1. liste Petrovom je to vystihnuté takto: *On nikdy hriechu neučinil, ani ľsti nebolo v Jeho ústach; keď Mu zlorečili, nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal Tomu, ktorý spravodlivo súdi; na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti;* (2, 22-24)

Bez Boha nie je možné hovoriť o spravodlivosti. Na tomto svete je nespravodlivosť, ale Boh má posledné slovo. *Blahoslavení, ktorí lačnia a žíznia po spravodlivosti, lebo oni nasýtení budú.* Tak ako budú potešení plačúci, tak isto budú nasýtení aj hladujúci. Máme túžiť po spravodlivosti a zároveň dôverovať Bohu. Spravodlivosť nemáme brať do vlastných rúk, ale máme trpezlivo očakávať vo viere v Boha, že nech sa deje čokoľvek, je s nami a nad nami. Je to spravodlivosť, ktorá sa prejavuje ako odpustenie a zmierenie. Po takejto spravodlivosti máme túžiť aj medzi sebou. Boh nám odpúšťa hriechy, a aj my si máme odpúšťať navzájom. Boh nás miluje, a aj my sa máme milovať navzájom. Tak máme konať až dovtedy, kým nenastane plnosť Božieho kráľovstva. V 2. liste Petrovom je napísané: *Podľa Jeho zaslúbenia očakávame nové nebesá a novú zem, v ktorých spravodlivosť prebýva.* (2, 13) Nie je márne túžiť po spravodlivosti. Táto túžba bude naplnená. Túto nádej máme vďaka Bohu. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Rimanom v 10. k.:

„Ak ústami vyznávaš Pána Ježiša a v srdci veríš, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený; lebo srdcom veríme na spravodlivosť a ústami vyznávame na spasenie. Písmo totiž hovorí: Ktokoľvek verí v Neho, nebude zahanbený.“